

omtrent 400,000 Kr. aarlig, saa at det Krav, der havde lydt om, at Staten skulde spare Penge her, havde vist sig urigtigt. For saa vidt det ikke skulde komme til at gaa ud over Sygekasserne, og den Opgave, disse Sygekasser har, ikke skulde forringes, vilde det være nødvendigt at forhøje Statstilskuddet med dette Beløb.

Men i Landstinget var man ikke lige saa velvillig. Man nærede der ikke mindst hos Venstre Betænkelighed ved det store Statstilskud og foreslog straks en Begrænsning, nemlig den, at Tilskuddet pr. Medlem aarlig ikke kunde overstige 3 Kr. 60 Øre for Landsygekasserne, 4 Kr. for Provinsygekasserne og 4 Kr. 40 Øre for Medlemmer af de københavnske Sygekasser. Det betød straks en Nedsættelse for København af 54,000 Kr., for Provinserne 41,000 og for Landsygekasserne 70,000 Kr. Men endvidere forhindrede det, at en hel Del Kasser i Fremtiden kunde faa det Tilskud, som de efter de gældende Regler egentlig skulde have. Da Sagen saa kom til Behandling her i Tinget, udtalte mit Partis Ordfører, Minister Stauning, at denne Bestemmelse vilde komme til at ramme alle Sygekasser, først de københavnske, derefter Provinsygekasserne, derefter Landsygekasserne paa Øerne og til sidst Sygekasserne i Jylland, og det har vist sig, at min Partifælle havde fuldstændig Ret i sin Spaadom. Da Lovforslaget omsider havnede i Fællesudvalg, lykkedes det at mildne lidt paa disse Bestemmelser, idet Maksimalgrænserne blev forhøjet til henholdsvis 3 Kr. 65 Øre, 4 Kr. 15 Øre og 4 Kr. 65 Øre.

Ikke desto mindre har det vist sig, at en hel Del Sygekasser ikke kan oppebære det Tilskud, de egentlig havde Krav paa, paa Grund af denne Maksimalbestemmelse. I Aaret 1915 var der 30 pCt. af de københavnske Sygekasser, som ikke fik det fulde Tilskud, for Aaret 1916 steg det til 70 pCt., for Provinsbyerne var det i 1915 50 pCt., der i 1916 steg til 83 pCt., og for Sygekasserne paa Øerne var det i 1915: 51 pCt., og i 1916 steg det til 69 pCt., og endelig for Jyllands Vedkommende var det i 1915: 45 pCt. og er nu steget til 77 pCt. Det viste sig som spaaet, at efterhaanden vilde alle Sygekasserne komme med, og saa vidt man kan se af det foreliggende Materiale, vil det for Aaret 1917 betyde, at næsten alle Sygekasser hindres i at faa de Tilskud, som oprindeligt var tiltænkte dem. Man har regnet med, at det for Aaret 1917 vil betyde omtrent 400,000 Kr.

mindre, end disse Sygekasser egentlig kunde gøre Krav paa.

Jeg hilser derfor med Glæde det Lovforslag, som er fremsat af den højtærede Indenrigsminister. Disse Maksimaltakster burde aldrig nogen Sinde have været satte ind i Lovforslaget, og det var man for saa vidt enig om i dette høje Ting, men for endelig at faa Sygekasseloven færdig bøjede man sig her for Landstingets Krav og gik med til at indsætte disse Takster. Det er ret betydelige Summer, det vil dreje sig om i de kommende Aar, men jeg tror, at alle her i Salen er enige om, at den Opgave, Sygekasserne har, er af en saa stor Betydning, at Staten bør understøtte den saaledes, at Kasserne vedblivende kan opfylde deres Formaal. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag; jeg havde helst set, at man havde vedtaget det i den Skikkelse, hvori det er fremsat, saa at Begrænsningen for stedse var blevet ophevet, det er min Overbevisning, at Maksimalgrænserne bør forsvinde for stedse. Naar imidlertid Venstre gør sin Tilslutning afhængig af, at Begrænsningen kommer til at gælde for 2 Aar, kan mit Parti gaa med dertil, thi det er vor Overbevisning, at naar Maksimalgrænserne en Gang tages ud af Lovforslaget, sættes de aldrig nogen Sinde mere derind, dertil har de vist sig at være altfor uheldige.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Nøhr: Det foreliggende Lovforslag er fremkommet efter Opfordring fra „De danske Sygekassers samvirkende Centralforeninger“, det er tiltraadt af Sygekasseinspektoratet og af det bestaaende Rigsdagsudvalg, og det kan derfor siges at være meget vel overvejet. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Den Ændring, som Venstres Ordfører (Hegelund-Lange) antydede, at Venstre kunde ønske, skal vi ikke modsætte os, skønt vi selvfølgelig maa fastholde, at den ikke egentlig er nødvendig. Vi har den samme Opfattelse som det ærede Medlem, der talte sidst (H. P. Hansen [Sorø Amts 3die Valgkreds]), at Loven, selv om den nu gøres midlertidig, ikke vil undgaa den Skæbne at blive permanent. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Fraenkel: Dette Lovforslag blev omdelt her i Tinget Torsdag Aften og er nu